

[Jens Thoff]

I øvrigt er det fuldstændig hul i hovedet at antyde, at 5.000–6.000 mennesker er beskæftiget med ligningen. Jeg mener, at Foreningen af Danske Ligningskommissioner har gjort tallet op til 4.139, og så er det jo meget at ville fyre 5.000–6.000.

Ministeren har i øvrigt det lille problem, at indtil videre er de folk rent faktisk ansat i kommunerne, så han kan slet ikke fyre dem.

Jeg synes, ministeren skulle have taget en drøftelse med kommunerne på forkant, inden han udsendte handbullen om, at nu skulle de kommunale folk fyres. Og hvad sker der? Der sker det, at de bedste af dem naturligvis forsvinder over i det private erhvervsliv, for der er da ikke meget grin ved at være ansat et sted, hvor man ved, at man har et år, måske to, så bliver man hældt på porten. Så er det med at komme af sted, før alle de andre også bliver hældt på porten.

Og mens skandale på skandale og fiasko på fiasko hober sig op, stiger mistilliden til folkestyret i en sådan grad, at der efter min mening er tale om en alvorlig tillidskrise. Det ved jeg da godt ikke bare er skatteministerens fejl. Der foregår jo talløse misgreb herinde. Fejlgrebene over for bistandsmodtagerne og fejlgrebene over for seminarierne rammer de folk, det direkte angår, i hvert fald i første omgang. Men hver gang vi laver fejlgreb på skatteområdet, berører det hele befolkningen. Og det er altså noget skidt, når skattefars edb-systemer går i coma, og det sker for tit.

Ministeren sagde: Jamen nu skal vi altså også have forenkling. Fine planer. Men tag så den fortrykte selvangivelse, vi starter med i år, og forenklingen i det system. Jeg har nævnt det.

Nu skal man til at omadressere de 200.000 breve, som ligger i en postboks i Valby, og jeg er i tvivl om, hvorvidt de kan ligge der. Når man så har omadresseret disse breve, har fru Jensen selvfølgelig beskrevet på den lille seddel, hun har lagt ved sin selvangivelse, hvorfor hun har skrevet de tal, hun har skrevet. Det viser sig, når nu den fortrykte selvangivelse er kommet ud, at fru Jensen klart og præcist har forklaret skattevæsenet, hvorfor hun skrev, som hun skrev. Det er måske rigtigt, men i mange tilfælde vil det være forkert, og det kan man så gå i gang med at rette.

Bagefter kommer så de nye rettelser, fordi fru Jensen ikke har fået skrevet et 2-tal rigtigt eller

1-tallet med en opstreg eller en vandret streg over 7-tallet osv. osv. Det går altså i koks. At kalde det forenkling er humbug.

SF stiller en række krav til ligningsindsatsen: Ligningen skal være ensartet, og den skal være effektiv, sådan at man ikke kommer til at betale naboens skat. Erhvervslivet skal naturligvis også lignedes, men det har aldrig nogen sinde været så risikofrit at svindle skattevæsenet som i de sidste to år, fordi der stort set ikke har været mulighed for at sætte ressourcer af til erhvervs-ligningen. De folk, der skulle beskæftige sig med erhvervs-ligning, har brugt tiden og energien på at udfylde SLS-E-skemaer til Statsskatte-direktoratets edb-system, SLS-E-skemaer, hvis output ikke kan bruges til noget som helst fornuftigt.

Vi vil også stille krav om, at ressourcerne anvendes effektivt, så overflødigt bureaukrati og dobbeltadministration undgås. Det er da klart fjollet, tåbeligt og dobbeltadministration, når først arbejdsgiverkontrollen, dernæst toldvæsenet og til sidst ligningsmyndigheden vender de samme bilag. Det må da for søren kunne samles under én hat, ingen tvivl om det.

Vi må sikre, at systemet ikke begår overgreb imod den enkelte, og at retssikkerheden er effektiv. En effektiv retssikkerhed betyder også, at dér, hvor man har snydt sig selv, bliver man gjort opmærksom på det, men det er skatte-myndighederne også holdt op med, fordi de ikke har ressourcer dertil.

Vi må stille krav om, at borgerne har så let adgang til skattekontoret som muligt, og at de ikke ulejlighes unødvendigt. Men en tovlig opdeling har betydet, at man kører forskudsregistreringen på ét datasystem og slutregistreringen på et andet datasystem, med det resultat, at når man kommer i januar 1989 og siger: Nu vil jeg gerne have ændret forskudsskemaet, fordi jeg har købt hus – så vil denne ændring ikke automatisk gå ind i 1990, for det køres på to forskellige edb-systemer, og de har ikke lært at samkøre med hinanden. Det vil sige, at man skal rende én gang til i januar 1990 for at få lavet en ændring vedrørende det hus, som skattefar godt ved man købte i januar 1989.

Endelig må vi sikre, at skattestrukturen er overskuelig og let forståelig, og jeg vil da også mene, at skattelovgivningen gerne skal være forståelig for alle – det er nok rimelig umuligt – men så i hvert fald forståelig for det altovervejende flertal.